

sorban nem feszültségteremtő szerepe van, inkább azt a célt szolgálja, hogy a tanár információkat szerezzen – játékon kívül – a játszók álláspontjáról, s eközben fel is készülhessen arra, hogy miként jöjjön be majd középük. Érkezésével vitát kezdeményez arról, hogy mi legyen a cirkusszal, majd a résztvevők javaslatára szavazással zárul a játék.

Örömmel jöttem a testületi ülésre, bár nem egészen értem, hogy ki vagyok én most. Ha az vagyok, akinek eddig képzeltem magam (egy szatócs a faluban), akkor a többiek is azok, akiknek ők képzeltek magukat. Valószínűleg így lehet – mérem fel a helyzetet –, hiszen aszerint viselkednek. A játék alapján ebben a faluban egy kissé régimódi nézeteket valló emberek élnek. Miként lehet az, hogy mégis a testületben ül a falu egyetlen (szörnyen buta) prostituáltja, valamint a falu bolondja? Miért bírnak ők ugyanolyan döntési joggal, mint a többiek? Választ persze nem kérek rá azonnal, mert természetesen nem akarom megakasztani a játékot; tudom, hogy ez csupán egy apró figyelmetlenség az óra tervezőitől. Mikor a polgármester megérkezik, elhangzik néhány olyan – hozzá intézett – mondat, melyeknek csak azért van itt helyük, mert senkiről sem tudunk eleget. (Gondoltam, talán a polgármesternek viszonya van egy csinos kis kötél táncossal, s ezt cinkosan meg is jegyeztem: biztosan emiatt szokott mostanában késni. Hát, tévedtem. Ezt csak onnan tudom, hogy egyszerűen nem foglalkozott ezzel a mondattal a polgármester úr.)

A többi hasonlóan másfelé terelő mondattal sem foglalkozott, még azokkal sem, melyeket pedig „elfogadtunk” az előző pontban a polgármester álláspontjaként. A tanár célja ugyanis csak az volt, hogy lezárja a játékot, s ehhez alkalmazta a tanácsülést.

Bevallom, nem emlékszem, mire szavaztam, s arra sem, hogy mi lett az eredmény. Lehet, hogy ez amiatt volt, mert egyik szerepem sem vált fontossá számomra, de lehet, hogy csak elfáradtam a játék végére.

999

Új színház – más színház

Takács Gábor⁶

ismertetője a Kerekasztal Színházi Nevelési Központ „játzószínházi” sorozatáról

Téma: Egy működésében, tartalmában új színház modelljének kidolgozása.

Keret: A résztvevők egy színház kitalálói lehetnek, olyan színházé, amelynek későbbi működését is fiatalok irányítják: *SZÍNHÁZ – FIATALOKKAL – FIATALOKNAK*.

A fenti témával a Kerekasztal Színházi Nevelési Központ munkatársai⁷ és a JÁTSZÓSZÍNHÁZ nevű program-sorozat résztvevői fél éven keresztül, kéthetente egy alkalommal foglalkoztak. A résztvevők (rendszeresen visszatérő vendégeink): általános iskolások vegyes (7-14 év) életkorú csoportja, a többség 3-6. osztályos; azok jönnek az egyébként ingyenes foglalkozásokra, akiknek kedvük van, emiatt a társaság úgy működik, mint egy színház „baráti köre”.

Ezt az anyagot a Kerekasztal munkatársai nem élménybeszámolóknak szánják, sokkal inkább vázlatnak, tanári jegyzetnek (segédeszköznek). Kérdéseket, elágazásokat szeretnénk megmutatni – egy drámaóra-sorozat szerkezetét.

Ajánljuk mindazoknak, akik egy színházi-drámapedagógiai formát, a DRÁMÁT választják a SZÍNHÁZ vizsgálatához.

Vizsgált területek:

- | | | |
|--------------------------------|--|-----------------------|
| 1. A játék felajánlása | 4. A színház funkciói | 7. A kritika |
| 2. A jelenlegi színházi modell | 5. A funkciók együttlélése – működési rend | 8. Belső konfliktusok |
| 3. A pályázat ismertetése | 6. Propaganda, műsorterv | 9. Külső veszély |

Természetesen ez a logikai sorrend csak egy a lehetséges variációk közül. Elképzelhető, hogy a 3. pont a 2. előtt van, a résztvevők ebben az esetben a jelenlegi színházi modellel közvetlenül a funkciók összegyűjtésénél szembesülhetnek. A külön munkaszakaszként jelölt belső konfliktusok feldolgozása megvalósítható az 5. pont önálló részeként, vagy éppen annak párhuzamos vizsgálataként. A 6-7. pont összevonható, a 8. indításként is elképzelhető (a mai színházi modellekre vonatkozóan). Az utolsó szakasz helye – elképzelésünk szerint – stabil.

⁶ A szerző a Kerekasztal Színházi Nevelési Központ munkatársa, a KÁVA Színházi Nevelési Csoport vezetője.

⁷ A foglalkozások tervezésében és vezetésében közreműködtek: Kaposi László, Láng Annamária, Lipták Ildikó, Nyári Arnold, Sereglei András.

A játékban *eddig* jutva valóban drámai erejű lehet, ha az alkotóktól külső erő próbálja elvenni a létrehozott színházat.

Amire szükség lehet (eszközök):

- pályázati kiírás (előre elkészítendő)
- papírok, tollak, olló, ragasztó

Főbb munkaformák:

- egész csoportos munka
- kiscsoportos munka
- „színházi” jelenet, megjelenítés

„Kulcsponatok” az egyes munkaszakaszokhoz

I. A játék felajánlása

Adottságok:

- foglalkozásonként három vagy négy drámatanár (a kiscsoportos munkák vezetésére)
A játék szerkezeti változtatásokkal egy drámatanárral is megvalósítható (pl.: a lényeges elemekben nagycsoportban kell megegyezni, teljesen konkrét feladatok megoldására lehet csak lebontani kisebb létszámú csoportokra stb.)!
- foglalkozásvezető (koordináló szerep)
- vegyes korosztályú gyerekcsapat
- több kiscsoport szimultán végzett munkájához elegendő tér

Információ: miért választottuk ezt a témát?

Forma: megbeszélés nagycsoportban

Tanári szándék:

- a játékhoz alkalmas légkör megteremtése,
- személyes kontaktus kialakítása,
- a téma iránti érdeklődés felkeltése.

II. A jelenlegi színházi modell

Variációk:

1. Egész csoportos beszélgetés egy mai színház felépítéséről, működéséről.
2. Színházi jelenetek bemutatása a többi csoport előtt:
 - rendező és színészek a próbán
 - társulatvezetőségi ülés
 - takarítók dialógusa
 - a közönség reakciói
 - tévériport az alkotókkal

Tanári szándék: Annak feltárása, hogy mi a résztvevők véleménye „napjaink színházáról”, milyen kép él bennük a „létező színházokról” – mindez az intézmény működésének bemutatásán keresztül, a problémás területek stílusos kiemelésével. (NEM paródiáról van szó!)

Vigyázat: a dráma tematikus szűkítését eredményezheti, ha a továbbiakban a játék CSAK a felemlegetett hibák megszüntetéséről szól!

III. A pályázat ismertetése

Lásd az 1-2. számú mellékletet.

IV. A színház funkciói

Gyűjtőmunka és fontosság szerinti rangsorolás. Ötleteket várunk arra – először akár „brain-storming/ötletbörze” jelleggel –, hogy az általunk modellezett színház mely kulturális területekről vár illetve kaphat új impulzusokat, milyen kapcsolódási pontok léteznek más művészeti ágakkal, milyen konkrét tevékenységek, akciók stb. illeszthetők működésünkbe.

A legfontosabbak, legérdekesebbek kiválasztása a következő lépcső.

Forma: kiscsoport

Tanári szándék: A résztvevők színházeszményének feltérképezése.

- Ne fogadjuk el a már ismert, bejáratott, kiürült formákat!
- Ne fogadjunk el ötletet csak azért, mert „jópofa”, vizsgáljuk meg, valóban kapcsolódik-e egy színház életéhez!

Végiggondolandó kérdések:

Mi a színház szerepe az életünkben? Miért fontos? Mennyi időt tölthetünk ott? Hogyan szolgálja kíváncsiságunkat, szórakozási igényünket, „kultúraéhségünket”? Mennyiben ad teret az alkotók és mennyiben a nézők kreativitásának? A színház által felvállalt képzések, nevelési programok milyen típusúak, kikhez szólnak? Ho-

gyan kapcsolódhat a színház egy közösség mindennapjaihoz?

! Tapasztalat !

Az általános iskola 4-5-6. osztályosai inkább a színház belső életére koncentráltak, míg a középiskolásokat a „színház mint agóra” kérdése is érdekelte.

Ebben a munkaszakaszban érdemes (esetenként *szükséges* lehet) a tanár által hozott – akár extrémnek tűnő – ötletekkel a gyerekek képzeletét felszabadítani! Tapasztaltuk, hogy a fiatalok sokszor egyfajta (a jelenlegi modelleket csak szerényen bővítő) színházban gondolkodnak.



A gyerekek ötleteiből:

- „Színház Bárhol”, „Világszínházak Információs Irodája”, Művész Kalap”, „Színházi Ünnepek”, „Divat és Színház”, „Képzőművészet – Zene – Színház”
- színház és klub (söröző – kávézó – találkozóhely), befogadószínház, közönségtalálkozók, vitaestek, színházi mesterségek tanítása, színház és mozi, színház videoszolgáltatással és könyvesbolttal stb.

V. Funkciók együttélése – működési rend

Előzmény: A kiscsoportok által „hozott” ötletek egyeztetése. Pályázatot fogunk beadni, ehhez szükség van a *mindannyiunk* (valamennyi kiscsoport) számára fontos funkciók (működési területek) kiválasztására, vagyis az egész csoport véleményét tükröző modell kidolgozása a cél.

Variációk:

1. Elképzelhető, hogy a csoport életkora, érdeklődése, pillanatnyi állapota/hangulata *színházi „életképek”* vizsgálatát teszi szükségessé (vagy lehetővé):
 - Mi történik előadás után?
 - Hogyan zajlik egy próba?
 - Mit csinál a színész egész nap?
 - Mit csinál a közönség?
 - Mi történik azzal, aki délelőtt 10 órakor lép be az épületbe?
 - Miről beszélgetnek a büfében?
 - Egy délelőtt, egy délután programja
 - Mi a gyerekek szerepe ebben a színházban?
2. Átfogóbb, rendszerezettebb képet adhat egy másik módszer:
 - a néző egy napja
 - a színész egy napja
 - az éppen nem játszó színész egy napja
 - egy színházi dolgozó (pl.: technikus) egy napja
3. A játék többszöri kipróbálása azt bizonyította, hogy a „néző egy napjának” elemzése adja a leginkább átfogó vizsgálatot, érdemes ezt választani!

Olyan működési rendre van szükség, amely egyaránt figyelembe veszi a nézők elvárásait, a színházi dolgozók (azon belül a vezetőket/fenntartókat) igényeit, a ház kihasználtságát, a gazdasági feltételeket, a színész terheltségét stb.

Forma: kiscsoport

Tanári szándék: Lehetőséget adni a játék során a résztvevőknek arra, hogy a „színházból indulva” kiterjeszthesék gondolkodásukat (a pályázati kiírás – 1. sz. melléklet – ösztönzi ezt).

Alkalmazható munkaformák:

1. *Tanári szerepelézés:* Ez a játék nem kívánja egy-egy szerepnek a teljes drámaóra történetét felvételét; a fiatalok és a tanárok is szakértői szerepekbe, „kvázi-szerepbe” lépnek: fogadjuk el, hogy olyan emberek vagyunk, akik pályáznak egy fiatalok által irányított színház létrehozására, működtetésére.
2. *Rajzoló mód:* Pl. a színház egyes termeinek pontos rajza.
3. *„Szerep a falon” technika:* Pl. az „ideális néző” rajza = tulajdonságok összegyűjtése.
4. *Írásos munkaforma:* Tervek, levelek, üzenetek, feliratok, munkaterv stb.
5. *Gyűlés:* Társulati ülések, vezetőségi értekezlet, a közönség és a színészek találkozója stb.
6. *Egész csoportos improvizáció a tanár szerepelésével:* próba, tréningek, a színházi szolgáltató iroda működése, konfliktusok vizsgálata stb.
7. *Szerepen kívüli megbeszélések:* új utak keresésekor, tisztázandó kérdéseknél, ha nem értünk egyet, ha elakadtunk stb.

! Fontos !

Az általános iskolások és a középiskolások – életkoruknál fogva – mást tartanak fontosnak a drámából, más-hogy viszonyulnak a szerepbelépéshez. A 14-15 éveseknél nagyobb hangsúlyt kell helyezni a MODELLEZÉS-RE, a kisebbek szívesebben „mennek bele” az improvizációs jelenetek „sűrűjébe”.

VI. Propaganda, műsorterv

Ez a munkaszakasz teljesen gyakorlativá, „manuálissá” válhat. Ha a résztvevők igénylik, papír, olló, kartonok, írógép, esetleg (szövegszerkesztő) számítógép segítségével megtervezhető és elkészíthető a propagandaanyag, a műsorterv.

Ne feledkezzünk el azonban arról, hogy a propaganda AKCIÓT is jelent!

Végiggondolandó kérdések: Hogyan hívja fel magára a figyelmet a színház? Hogyan népszerűsítheti magát? Milyen kapcsolatban van környezetével? Milyen új, még ki nem próbált formái vannak az információ közlésének? Hogyan válhat „szellemi centrummá” a színház? Milyen lépéseket lehet/kell tenni a közönség felé?

A műsorterv kapcsán:

Milyen darabokat játszik a színház? Kiknek? Találjunk ki címeket a színház produkcióhoz! (Érdemes arra biztatni a résztvevőket, hogy ők maguk találjanak ki darabokat, darabcímeket!) Milyen színházi stílusban játszunk el ezeket? Ki választja ki a darabot? Milyen más formái léteznek még egy előadásnak (mint egy írott dráma eljátszása)? Hogyan és mennyire vonható be a közönség?

A gyerekek ötleteiből:

„Homokszem a sivatagban”, „A farkas szerelmi tragédiája, avagy hogyan vadult meg Piroska...”, „Mert akkor lyukas volt a cipóm”, „Fereteges álom”, Jerikó és Jeruzsálem”

Színháznev: *DŰS Színház*

VII. A kritika

Szemponatok:

1. Hogyan fogadja a közönség a színházat?
2. Hogyan fogadja a szakma a színházat?

Alkalmazható munkaformák:

1. Írásos mód: újságcikk, olvasói levél stb. megírása.
2. Egész csoportos improvizáció: a kritika hatása, az ebből fakadó konfliktusok.

Tanári szándék: Ha a drámatanár olyan kritikával érkezik, amely nincs jó véleménnyel a színházról, pl. megkérdőjelezi létének fontosságát stb. akkor a résztvevőket arra készítjük, hogy védjék meg színházukat; ennek során átgondolhatják, formába önthetik, hogy az miért fontos számukra.

VIII. Belső konfliktusok

Ezt a témakört is többféleképpen dolgozhatjuk fel:

1. Más területekkel párhuzamosan.
2. Önálló egységként.

Amennyiben a 2. variáció mellett döntünk, kövessünk végig egy lehetséges „menetrendet”:

Annak feltérképezése, kik között lehet konfliktus egy színházban:

- színész – színész
- színész – rendező
- rendező – vezetőség
- színházi dolgozó – színész
- közönség – színész stb.

Összegyűjtésük történhet egész csoportban:

- a munkacsoportok egy-egy „problémagóccal” foglalkoznak (koncentráljunk a közös improvizációra!)
- beszámolók (a vizsgálat eredményének megmutatása az egész csoportnak)
- keressünk lehetséges megoldásokat a problémákra! (kiscsoportos forma)
- beszámolók

IX. Külső veszély

Miután munkatársaimmal önálló részként kezeltük ezt a témát, következzen itt egy *drámaóra vázlata*:

1. A tér: a terem társulati üléshez van berendezve, kisebb asztalok, halk zene, gyertyák, az asztalokon műsorfüzetek és szórólapok stb. – erős érzelmi-hangulati hatást kívánunk elérni (a terem is azt mondja: jó itt lenni!).
2. A társulat vezetőjének (a foglalkozás vezetőjének *tanári szerepe*) emlékeztetője színház eddigi tevékenységére.

géről (megalakulás, elkészült anyagok stb.).

3. Egy önkormányzati hivatalnok (egy másik drámatanár szerepe) átlátszó „kedveskedés”, hazug dicséretet után közli, hogy a városnak nincs pénze fenntartani a színházat.
4. Egész csoportos tanácskozás – mit csináljunk (az ötletek összegyűjtése)?
5. Kiscsoportos munka: egy- egy megoldási variáció részletes kidolgozása.
6. Beszámoló megtekintése.
7. Játékon kívüli megbeszélés:
 - szerinted előfordulhat-e ilyen eset napjainkban (akár itt, ahol lakunk)?
 - a színház szerepe az emberek életében

! Tapasztalat !

Érdekes volt, hogy a gyerekek nagyon pontosan, reálisan ítélték meg a helyzetet, a játékon kívüli beszélgetésen elmondták, hogy nagyon is elképzelhetőnek tartanak ilyen eseteket és semmilyen(!) valódi esélyt nem látnak a döntés megváltoztatására.



Végezetül:

A Kerekasztal fent leírt „játszószínházi” sorozata személyes indítással készült. Mikor kitaláltuk és megvalósítottuk, nekünk is csak kérdéseink voltak a témával kapcsolatban. Színházban élünk, nap mint nap szembe-sülünk lehetőségeinkkel és találkozunk gyerekekkel. Úgy tűnt, a mi problémánk nekik is fontos.

Bár mindannyian érzékeljük helyzetünk (és általában a SZÍNHÁZ) bizonytalanságát, ameddig lehet, közösen vizsgálódunk a világban. Ma a színházról, holnap valami másról.

Minden drámatanárnak, pedagógusnak, „színházi embernek” és más megszállottnak ajánljuk ezt a játékot! Sikeréhez – reméljük – segítséget nyújt ez a vázlat!

9

1. sz. melléklet⁸

Új színház - más színház (pályázati kiírás)

Városunk önkormányzata a fenti címmel **többszörös pályázat**ot hirdet fiatalok munkaközösségei, csoportjai számára egy új városi színház létrehozására, a színház funkcionális, működési, szerkezeti, tartalmi, személyi stb. kérdéseinek kidolgozására.

A város az 1. sz. melléklet szerinti épületet bocsájtja 3 év időtartamra a szakmai kuratórium által legjobbnak ítélt munkaközösség számára, a 2. sz. melléklet szerinti anyagi kondíciókkal.

A pályázat 1. fordulójában beadandó pályamunkáknak tartalmazniuk kell a következőket:

- a színház funkcióinak leírását,
- a működési rendet, előzetes modellvizsgálatokkal (az azokról készült felvételekkel),
- az első havi teljes (minden tevékenységre kiterjedő), részletes programkínálatot.

A tulajdonos (a városi önkormányzat) kikötései, feltételei:

1. A tulajdonos (a város vezetése) előtt ismertek a másutt már létező színházmodellek. Nem kívánjuk azok számát növelni!
2. A színház legyen a világra nyitott intézmény: “színház az egész világ” - a világ teljessége jelenjen meg a színházban.
3. A színház a fiataloké legyen, s nem csak azok egy szűk csoportjáé!
4. Előadások tartása, mint hagyományos funkció mellett folytasson a színház más tevékenységeket (többek között színházi eszközökkel végzett nevelő munkát is)!
5. A fiatalok által működtetett színház töltsön be nagyobb szerepet 100 ezer lakosú városunk életében, mint más színházak más városok életében - A SZÍNHÁZ, MINT AGÓRA.
6. A színház fenntartásához szükséges, a 2. sz. mellékletben részletezett támogatáson felüli (további) anyagi feltételeket magának az intézménynek kell előteremtenie, de a színház nem válhat üzletté, nem válhat a szó-rakoztató ipar részévé!

⁸ A mellékleteket Kaposi László készítette.

Termek

1. **terem:** Alapterület 16 x 12 m, magasság 4 m.

Jelenlegi berendezésével (dobogórendszer, 150 db szék, fény- és hangtechnikai berendezések stb.) alkalmas **színházi előadások céljára**, az előadás térigényétől függően kb. 120-150 fő leültetésére.

2. **terem:** Alapterület 10 x 10 m, magasság 3,5 m.

Próbateremnek kialakítva, de alkalmas szobaszínházi előadások megtartására is.

3. **terem:** Alapterület 10 x 8 m, magasság 3,2 m. **Klubterem** berendezéssel, büfépulttal felszerelve.

4. **3 db iroda, 3 db raktár, öltözők, mellékhelyiségek.**

9

2. sz. melléklet

Gazdasági-pénzügyi feltételek

A színház éves költségvetési támogatása: 30 millió Ft.

Ebből bérekre fordítható: max. 15 millió Ft. Ez az összeg 20 fő számára fedezi a havi átlagban 40 ezer Ft-os fizetést, valamint a fizetések közterheit.

A fenntartás (fűtés, villany, víz, csatorna) költségei éves szinten 10 millió Ft.

A város által biztosított támogatásból közvetlen produkciós költségként (vagy egyéb tevékenységekre) felhasználható 5 millió Ft.

Védnevek

Sándor L. István

Újabban védnevek fedik el a valós szándékokat. Címkék, melyek valamilyen nemes cél védjegyével próbálják értékessé varázsolni a kétes törekvéseket, színvonalatlan rendezvényeket.

Ki ne örülne manapság egy-egy gyermekeknek szóló színházi előadásnak? Ki ne tudná, milyen fontos hiánypótló feladata van minden ilyen vállalkozásnak, hisz az Arany János Színház megszűnése után Budapesten is esetlegessé, alkalmi jellegűvé váltak a gyermekszínházi bemutatók. Ki ne tartaná fontosnak a környezetvédelem, a természetszeretet ügyét? Ki ne látná be, hogy ezek olyan nemes eszmények, melyeket idejekorán meg kell ismertetni a gyermekekkel is. Valóban mindnyájunk jövője függ attól, hogy felnőtt-e az a nemzedék, amely magától értetődően teszi magáévá ezeket az értékeket. De ki ne tartaná felháborítósnak, ha ezek a fontos célok csak afféle védnévként szolgálnak kereskedelmi jellegű szórakoztatóipari vállalkozások átcímkezéséhez?

Ne szépítsük a dolgot: A Föld napja alkalmából izlésromboló gyermek-hakniműsort mutatott be a Budapesti Kamaraszínházban az Elefáni és barátai néven szereplő színvonalatlan „kulturbrigád”. A műsor gerincét az azonos című hangkazetta dalai alkották: a pop-rock elkopott sémáit variáló invenciótlan dallamokhoz ostobácska, szellemeskedő szövegek társultak. (Példaként idézzük a János-hegy című dal refrénjét: „Egyszer voltam Nagymaroson, /légezt a félbajuszom. / Egyszer voltam Szigligeten, /süket lettem félfülemre.”) A dalok természetesen nem élőben szólaltak meg: a play-back bejátszásokhoz 7-14 éves gyerekekből álló szereplőgárda tátozott, táncikált. A rutinosabbak igyekeztek úgy csinálni, mintha maguk is énekelnének, a kisebbek nem sokat törődtek ezzel. A koreográfiát azonban még ők is könnyen elsajátították: egy csipőrángás jobbra, egy balra, fel a jobb kezét, aztán a másikat. Ezek a lokáltáncosoktól ellesett primitív mozdulatok kísérték az összes dalt.

Mindez természetesen nem hozta lázba a gyermekközönséget. Többnyire oda sem figyeltek a dalokra. (A nyitány alatt például össznépi játék folyt egy luftballonnal, amely a bevezető játékból maradt a nézőtéren. Hiába illegette magát a színpadon az elefántjelmezbe öltöztetett kislány és a „gyermektáncos”, a közönség azzal volt elfoglalva, hogy épp kihez száll a léggömb.) A nézőtéren ülő gyerekek arra vártak, hogy mikor kerül rájuk a sor, mikor futhatnak a színpadra, mikor szerepelhetnek. A dalok közötti szüneteket ugyanis játékok töltötték ki, amelyek sokszor a dalok alatt is folytatódtak. „Gyerekek! Tegye fel a kezét, aki még nem volt bolha!” – mondta a műsorvezető. És a gyerekek futottak, hogy bolhaugrást játsszanak, hogy kígyót rajzoljanak, hogy bokrok vagy épp arra tévedt kirándulók legyenek a János-hegyen, hogy az állatkert lakóit utánozzák.

A műsor arra épített, hogy a gyermekeknek mindig, minden körülmények között van kedvük játszani. Ezzel élt vissza a rutintalan műsorvezetőnek bizonyuló Lendvai Klári zeneszerző-producer, amikor azt a látszatot keltette, hogy ezen a délelőttön a gyerekek a fontosak. Úgy tett, mintha játszani hívná őket a színpadra, holott csak háttérként használta őket a monoton menetben következő dalok illusztrálásához. (Az ügyesebbek jutalom-